

EHDOTUS MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖN ASETUKSEKSI A-LUOKAN ELÄINTAUTIEN VASTUSTAMISEKSI**Yleisperustelut**

Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Ehdotuksen mukaan annettaisiin uusi maa- ja metsätalousministeriön asetus a-luokan eläintautien vastustamisesta.

Asetuksen tarve johtuu siitä, että eläintautilaki (441/2013) on korvattu uudella eläintautilailla (76/2021) ja että lain voimaantulon myötä 21.4.2021 kumoutuivat vanhan lain nojalla annetut helposti leviävien eläintautien vastustamiseen liittyvät säännökset. Suurin osa näiden tautien, ns. a-luokan eläintautien, sääntelystä on siirtynyt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2016/429 (jatkossa eläinterveys sääntö) ja sen perusteella annettuun komission delegeoituun asetukseen (EU) 2020/687 (jatkossa delegeoitu asetus) ja afrikkalaisen sikaruton osalta komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2021/605 (jatkossa ASF-asetus), joiden sisältämä sääntely on sellaiseen voimassa kaikissa jäsenmaissa. Eläintautilaki säätelee mm. viranomaisten toimivallasta epäiltäessä tai todettaessa a-luokan tautia. Osa EU-tason sääntelystä on kuitenkin sellaista, josta jäsenmaiden toimivaltainen viranomais voi säätelee yksityiskohtaisemmin tai säätelee helpotuksia ja poikkeuksia.

Nyt käsiteltävän asetusluonnoksen pääpaino on luonnonvaraisissa villisioissa todetun afrikkalaisen sikaruton vuoksi perustettavan tartuntavyöhykkeen kielloissa, ehdoissa ja toimenpiteissä. Tartuntavyöhykkeen perustaa Suomessa toimivaltainen viranomais, Ruokavirasto, ja se tulee voimaan ennen Euroopan komission alueellistamisyöhykkeitä. Säännöissä on pyritty mahdollisimman suureen vastaavuuteen ASF-asetuksen ns. II vyöhykkeen sääntöjen kanssa, jotta siirtyminen tartuntavyöhykkeen sääntöistä II vyöhykkeen sääntöihin olisi sujuvaa. Kuitenkin kansalliset näkökohdat on pyritty ottamaan huomioon.

Asian valmistelu

Asetusluonnos on valmisteltu virkatyönä maa- ja metsätalousministeriössä.

Asetusluonnoksesta on pyydetty lausuntoa seuraavilta tahoilta:

Ahvenanmaan maakunnan hallitus
Aluehallintovirastot (6 kpl)
Atria Oyj
Elintarviketeollisuusliitto

ETT ry
Finnpig Oy
Figen Oy
Helsingin Yliopisto / El.lääk.tdk
HKScan Oyj
Honkajoki Oy
Lihakeskusliitto ry
Lihatiedotusyhdistys ry
Luonnonvarakeskus LUKE
Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
Ruokavirasto
Snellman
Suomen Eläinlääkäriliitto
Suomen Kunnaneläinlääkäriliitto
Suomen lihateollisuusyhdistys
Suomen Metsästäjäliitto
Suomen riistakeskus
Suomen ympäristökeskus
Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC
Suomen sikayrittäjät

Lausuntokierroksella ...

Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan XX.YY.2022.

Säännöskohtaiset perustelut

1 §. Soveltamisala. Asetusta sovellettaisiin kaikkiin eläintautilain (76/2021) 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin a-luokan tauteihin. Asetuksessa on tarkoitus säätää lainsäädännön mahdollistamalla tavalla rokotuskielloista, poikkeuksista eläinterveystodistuksen vaatimisesta maan sisäisissä eläinten ja tuotteiden siirroissa, tartunnan saaneiden pitopaikkojen loppudesinfioinnista ja afrikkalaisen sikaruton vuoksi perustettavista vyöhykkeistä.

2 §. Määritelmät. Asetuksessa pitäydytään eläintautilain 3 §:n ja eläinterveyssäännösten 4 artiklan määritelmässä.

3 §. Rokotuskiellot. Valtuutus rokotuskielloille tulee eläinterveyssäännösten 46 artiklasta ja eläinten lääkitsemisestä annetun lain (387/2014) 9 §:stä. Rokotuskielto koskisi kaikkia eläinterveyssäännösten mukaisia maa- ja vesieläinten a-luokan tauteja. Rokotuskielto on ollut Suomen pitkäaikainen linja vakavimpien eläintautien vastustamisessa. Ainoa poikkeus koskisi vankeudessa pidettävien kyyhkysten rokottamista Newcastlelta tautiviruksen aiheuttamaa tautia vastaan. Urheilutapahtumiin toisissa jäsenmaissa osallistuvat viestikyyhkyt (kirjekyyhkyt) on rokotettava Newcastlelta tautiviruk-

sen aiheuttamaa tartuntaa vastaan (komission delegoitu asetus (EU) 2020/688 68 artikla). Tällä ei ole vaikutusta Suomelle myönnettyyn Newcastle'n tautiviruksen tartunnasta vapaaseen asemaan ja rokottamattomuusstatukseen.

4 §. Poikkeaminen eläinterveystodistusta koskevista vaatimuksista siirrettäessä maa-eläimiä ja niistä saatuja tuotteita a-luokan taudin vuoksi perustetulta vyöhykkeeltä. Pykälässä säädettäisiin, että vaatimusten mukaiset elävien eläinten, sukusolujen ja alkioiden, luokkaan 2 tai 3 kuuluvien sivutuotteiden ja maaeläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden lähetykset voitaisiin vapauttaa eläinterveystodistusta koskevista vaatimuksesta silloin, kun lähetyksiä siirretään pois a-luokan taudin vuoksi perustetulta vyöhykkeeltä ja siirto tapahtuu muualle Suomeen. Vaatimus eläinterveystodistuksesta tulee eläinterveyssäännösten 143, 161 ja 167 artiklasta, sekä delegoidun asetuksen 22 artiklasta. Poikkeus edellyttäisi, että lähetykset olisi kyettävä jäljittämään ja niiden vaatimustenmukaisuus tarkistamaan lähetyksiä seuraavien asiakirjojen avulla.

Pykälän 4 momentin mukaan tuotteita lähettävien, kuljettavien ja vastaanottavien toimijoiden olisi säilytettävä asiakirjat ja esitettävä ne viipymättä eläinterveysviranomaiselle tämän sitä pyytäessä.

Käytännössä vaatimustenmukaisuuden varmistaisi lähtöpito paikassa kunnaneläinlääkäri tai Ruokaviraston valtuuttama tarkastaja, ja teurastamolla, teurastamon yhteydessä sijaitsevassa leikkaamossa ja muussa liha-alan laitoksessa elintarvikelain (297/2021) mukainen valvontaviranomainen. Vaatimustenmukaisuuden valvomiseksi käytettäisiin kansallisia järjestelmiä, ei Euroopan unionin todistusmalleja.

5 §. Puhdistus ja loppudesinfektio sekä uusien eläinten ottaminen maaeläinten pito paikkaan. Pykälässä tarkennettaisiin sitä, että tartunnan saaneissa maaeläinten pito paikassa tulee suorittaa kaikissa tilanteissa lopullinen puhdistus ja desinfektio delegoidun asetuksen liitteen IV mukaisesti. Ruokavirasto voisi päättää asiasta eläintautilain 25 §:n 4 momentin ja eläinterveyssäännösten 61 artiklan nojalla. Delegoidun asetuksen 12-16 artikloissa säädetään viranomaistoimenpiteinä määrättävistä alustavasta puhdistuksesta ja desinfektioista, ja 57 artiklassa liitteen mukainen lopullinen puhdistus ja desinfektio on kytketty ainoastaan uusien eläinten ottamiseen tartunnan saaneisiin pito paikkoihin. Asetuksen mukaisesti lopullisen puhdistuksen ja desinfektion voidaan siis tulkita olevan toimijan tahdon varassa ja vastuulla silloin, kun uusia eläimiä ei oteta. Ehdotetun pykälän mukaan vaatimusten mukainen puhdistus ja desinfiointi määrättäisiin niissäkin tapauksissa, että pito paikkaan ei otettaisi uusia eläimiä, ja määrääminen olisi Ruokaviraston vastuulla.

6 §. Erityinen terveys- tai tunnistemerkki. Silloin, kun ASF-asetuksen 44 artikla edellyttää tuoreen lihan ja lihavalmisteen merkkitsemistä erityisellä terveys- tai tunnistemerkillä, olisi käytettävä liitteen 1 mukaisia merkintöjä. Vain kotimaan kauppaan kelpaavan lihan ja lihavalmisteen merkinnät olisivat vastaavat kuin ne, jotka oli säädetty jo pääosin kumoutuneen afrikkalaisen sikaruton vastustamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (6/20) liitteessä 3.

7 §. Tartuntavyöhykkeen perustaminen. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että Ruokaviraston on perustettava luonnonvaraisessa villisiassa todetun afrikkalaisen sikaru-

ton esiintymispaikan ympärille eläintautilain 26 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu, delegoidun asetuksen 63 artiklan mukainen tartuntavyöhyke. Tartuntavyöhyke on perustettava mahdollisimman pian. Tartuntavyöhykkeen raja voisi sijaita korkeintaan 50 kilometrin etäisyydellä taudin esiintymispaikasta, ellei ole erityisiä syitä perustaa laajempaa vyöhykettä. Erityisiä syitä voisivat olla taudin epidemiologiasta, suuririskisten sikaloiden sijainnista, luonnonvaraisen villisikakannan levinneisyydestä, maastonmuodoista, asutuksesta ja tieverkostosta ym. vastaavista syistä johtuvat taudin vastustamiseen oleelliset vaikuttavat tekijät.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että ASF-asetuksen mukaisesti perustettavan ns. II vyöhykkeen tulee rajojensa puolesta sisältyä kokonaisuudessaan tartuntavyöhykkeeseen.

8 §. Tartuntavyöhykkeellä sovellettavat toimenpiteet. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin tartuntavyöhykkeellä tehtävistä suuririskisimpien sikaloiden tarkastuksista taudin varhaiseksi toteamiseksi. Samalla tarkastettaisiin näissä sikaloissa sikojen merkinnät ja eläinluettelot sekä se, että suorat ja epäsuorat kontaktit pidettävien sikojen ja luonnonvaraisten villisikojen välillä on estetty tehokkaasti. Tarkastukset tekisi kunnaneläinlääkäri sellaisiin suuririskisimpiin sikaloihin, jotka ovat valikoituneet aluehallintoviraston tekemän riskinarvioinnin perusteella. Tarkastusten tekemiselle ei annettaisi tarkkaa määräaikaa, mutta käytännössä ne olisi tehtävä viimeistään kahden viikon sisällä tartuntavyöhykkeen perustamisesta. Tämä on se aika, jona sikojen siirrot tartuntavyöhykkeen sisällä ja tartuntavyöhykkeeltä ulos on käytännössä kielletty.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että Ruokaviraston on delegoidun asetuksen 62, 64 ja 65 artiklassa tarkoitettuina riskienvähentämis- ja bioturvaamistoimenpiteinä kiellettävä luonnonvaraisesta villisiasta saadun lihan ja käsittelemättömien sivutuotteiden, villisian osien sekä materiaalien ja välineiden, jotka voivat olla afrikkalaisen sikaruton viruksen saastuttamia, tuominen tartuntavyöhykkeellä sijaitseviin pitopaikoihin. Lisäksi Ruokaviraston olisi määrättävä sikojen pitopaikoissa kävijöiden suojavaatetuksesta ja pitopaikkojen varustuksesta käsien ja jalkineiden pesemiseksi ja desinfioimiseksi. Ruokaviraston olisi määrättävä aluehallintovirasto huolehtimaan, että kaikki tartuntavyöhykkeellä ammutut, muutoin lopetetut ja kuolleena löydetty luonnonvaraiset villisiat tutkitaan ja niistä otetaan näytteitä afrikkalaisen sikaruton varalta. Niiden ruhot ja elimet olisi hävitettävä tavalla, josta ei aiheudu afrikkalaisen sikaruton leviämisen vaaraa. Tämän momentin kiellot ja määräykset säädettäisiin koskemaan myös 13 §:ssä perustettavaa lisärajoitusvyöhykettä.

3 momentissa säädettäisiin siitä, että Ruokaviraston olisi kiellettävä muu kuin aluehallintoviraston järjestämä luonnonvaraisten villisikojen metsästys tartuntavyöhykkeeseen kuuluvalla alueella, jolla tartuntaa todennäköisesti esiintyy, sekä, jos sen arvioidaan olevan välttämätöntä, muuta maastossa tapahtuvaa toimintaa, joka todennäköisesti levittää tartuntaa. Lisäksi olisi kiellettävä luonnonvaraisten villisikojen, niiden ruhojen tai niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirtäminen pois tartuntavyöhykkeeltä ja määrättävä, että ajoneuvot, joita käytetään tartuntavyöhykkeellä pidettyjen tai luonnonvaraisten sikojen tai niistä saatujen sivutuotteiden kuljettamiseen, puhdistetaan ja desinfioidaan välittömästi kunkin kuljetuksen jälkeen eläinterveysviranomaisen osoittamassa paikassa. Ruokaviraston olisi myös kiellettävä afrikkalaisen

sikaruton viruksella saastuneen materiaalin tai välineistön siirtäminen pois tartuntavyöhykkeeltä ilman asianmukaista käsittelyä. Käytännössä tämä tarkoittaisi kuolleiden luonnonvaraisten sikojen ruojen, elinten tai eritteiden saastuttamaa materiaalia.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että Ruokaviraston on lisäksi päätöksellään määrättävä noudatettaviksi 9–12 §:ssä tarkoitettuja kieltoja, ehtoja ja toimenpiteitä. Päätöksessä olisi kuitenkin määrättävä, että niitä noudatetaan vain sinä aikana, jona tartuntavyöhykkeeseen sisältyvällä alueella ei sovelleta ASF-asetuksen mukaisia erityistoimenpiteitä. Tällä vältettäisiin se, että Ruokaviraston pitäisi antaa komission alueellistamispäätöksen jälkeen uusi päätös tartuntavyöhykkeestä. Tartuntavyöhykkeen päätöksen mukaisesti alueelle jäisivät siis uudessakin tilanteessa voimaan tämän pykälän 2 ja 3 momentin kiellot ja määräykset.

9 §. *Kielto siirtää sikoja tartuntavyöhykkeellä tai tartuntavyöhykkeeltä sen ulkopuolelle.* Pykälässä kiellettäisiin sikojen siirtäminen tartuntavyöhykkeellä tai tartuntavyöhykkeeltä sen ulkopuolelle. Vyöhykkeen sisällä tapahtuvien siirtojen kieltäminen on uutta, mutta muutos on suurella todennäköisyydellä tulossa ASF-asetukseen lähitulevaisuudessa. Siksi se haluttaisiin sisällyttää käsiteltävänä olevaan asetukseen jo nyt. Eläintautilain 25 §:n mukaisesti aluehallintovirasto voi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia päätöksestä joiltakin osin, kunhan poikkeaminen on perusteltua eikä aiheuta eläintaudin leviämisen vaaraa.

Kieltoa ei kuitenkaan ulotettaisi koskemaan sellaisiin tartuntavyöhykkeellä tai muualla Suomessa sijaitseviin pitopaikkoihin tehtäviä siirtoja, jotka täyttävät 2 momentissa säädetyt kiellot, ehdot ja määräykset. Säännöt koskevat eläinten tilalla pitämisen aikaa, kunnaneläinlääkärin tekemää sikalan eläinten kliinistä tarkastusta 24 tunnin aikana ennen siirtoa sekä sikojen tutkimista tarvittaessa taudinaiheuttajan varalta, pitopaikassa noudatettavia 8 pykälän mukaisia riskienvähentämis- ja bioturvaamistoimenpiteitä sekä ASF-asetuksen II liitteen mukaisia tehostettuja bioturvaamistoimenpiteitä (pl pitopaikan aitaus ja viranomaisen hyväksymä bioturvaamissuunnitelma) ja pitopaikassa toteutettavaa jatkuvaa tautiseurantaa. Eläinkuljetukset määränpääpitopaikkaan olisi tehtävä ensisijaisesti pääteitä pitkin ja ilman kuorman purkamista tai pysähdyksiä. Siat olisi pidettävä määränpääpitopaikassa vähintään 15 päivää. Säännöt vastaavat pääosin ASF-asetuksen ns. II vyöhykkeeltä vyöhykkeen ulkopuolelle tapahtuvien siirtojen sääntöjä ja aiemman kansallisen lainsäädännön sääntöjä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin helpotuksia 2 momentin vaatimukseen sellaisille sioille, joita ollaan siirtämässä teurastamolle välitöntä teurastamista varten. Siat olisi kuitenkin kyettävä pitämään erillään muista sioista eikä sioista saatavaa tuoretta lihaa ja lihavalmisteita saisi myydä muualla kuin Suomessa. Erillään pitämisen vaatimus johtuu siitä, ettei delegoidun asetuksen tartuntavyöhykettä koskevilla säännöillä ole asetettu mitään ehtoja ja rajoituksia pidettävien sikojen jäsenmaiden välisille siirroille. Sikojen tai niistä saatavien tuotteiden ei tarvitsisi kuitenkaan erikseen merkitä, mutta niiden pysyminen vain kotimaan markkinoilla olisi varmistettava muulla tavoin. Lisäksi momentissa säädettäisiin 11 §:n 3 momentin mukaisesta sivutuotteiden käsittelystä.

10 §. *Kielto siirtää sioista saatavia sukusoluja ja alkioita tartuntavyöhykkeen ulkopuolelle.* Pykälässä kiellettäisiin sikojen sukusolujen ja alkioiden siirtäminen tartuntavyöhykkeeltä sen ulkopuolelle.

Kieltoa ei kuitenkaan ulotettaisi koskemaan sellaisten sulusolujen ja alkioden muualla Suomessa sijaitseviin pitopaikkoihin tapahtuvia siirtoja, jotka on kerätty hyväksytyissä sulusolujen ja alkioden pitopaikoissa sellaisista sioista, jotka täyttävät 9 §:n 2 momentin 1-6 kohdan edellytykset elävien sikojen siirroille. Tämä edellyttäisi siis myös karjuasemilla jatkuvaa seuranta-a afrikkalaisen sikaruton taudinaiheuttajan varalta. Lisäksi kunnaneläinlääkärin tai Ruokaviraston valtuuttaman eläinlääkärin tulisi suorittaa eläinten kliininen tarkastus sulusolujen keräystä edeltävien 24 tunnin aikana. Sulusolujen siirto ei käytännössä olisi mahdollista ensimmäisten 15 päivän aikana tartuntavyöhykkeen perustamisesta.

11 §. *Kielto siirtää sioista saatavia sivutuotteita tartuntavyöhykkeen ulkopuolelle.* Pykälässä kielletäisiin sioista saatavien sivutuotteiden siirtäminen tartuntavyöhykkeen ulkopuolelle.

Kieltoa ei kuitenkaan ulotettaisi koskemaan tartuntavyöhykkeen ulkopuolella pidettävistä sioista tartuntavyöhykkeellä sijaitsevassa teurastamossa saatavia sivutuotteita sillä edellytyksellä, että tällaiset sivutuotteet pidetään erillään niistä sivutuotteista, jotka saadaan tartuntavyöhykkeellä pidetyistä sioista.

Kieltoa ei myöskään ulotettaisi koskemaan sellaisia sioista saatavia sivutuotteita, jotka kuljetetaan suoraan Suomessa sijaitsevaan sivutuotealan laitokseen, jossa ne käsitellään tai hävitetään sivutuoteasetuksen (EU 1069/2009) 24 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Virkaeläinlääkärin olisi sinetöitävä kukin kuljetusväline välittömästi sen jälkeen, kun eläimistä saatavien sivutuotteiden lähetys on lastattu.

12 §. *Kielto siirtää sioista saatavia eläinperäisiä tuotteita tartuntavyöhykkeen ulkopuolelle.* Pykälässä kielletäisiin tartuntavyöhykkeellä pidetyistä sioista saatavan tuoreen lihan ja lihavalmisteiden siirtäminen tartuntavyöhykkeen ulkopuolelle.

Kieltoa ei kuitenkaan ulotettaisi koskemaan sellaista tuoretta lihaa ja sellaisia lihavalmisteita, jotka on saatu 9 §:n 2 ja 3 momentin edellytykset täyttävistä sioista. Lihaa ja lihavalmisteita saisi myydä vain Suomessa. Valmistuksessa syntyneet sivutuotteet olisi käsiteltävä 11 §:n 3 momentin mukaisesti.

13 §. *Lisärajoitusvyöhykkeen perustaminen ja vyöhykkeellä sovellettavat toimenpiteet.* Pykälässä säädettäisiin, että Ruokavirasto voi perustaa tartuntavyöhykkeen ympärille siihen rajautuvan eläntautilain 26 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua rajoitusvyöhykkeen, ns. lisärajoitusvyöhykkeen. Lisärajoitusvyöhyke erottaisi tartuntavyöhykkeen sellaisista alueista, joilla ei ole mitään rajoituksia, ja sitä voidaan esittää ASF-asetuksen mukaiseksi ns. rajoitusvyöhykkeeksi I. Lisärajoitusvyöhyke voidaan perustaa vain, jos arvioidaan, että rajoitusvyöhykkeen I perustamiseen kuluu aikaa ja että viipymättä toteutettavat taudintorjuntatoimenpiteet alueella ovat välttämättömiä afrikkalaisesta sikarutosta tuotteiden kaupalle ja viennille aiheutuvien riskien ja haittojen ehkäisemiseksi.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että komission perustaman I vyöhykkeen tulee rajojensa puolesta sisältyä kokonaisuudessaan lisärajoitusvyöhykkeeseen.

3 momentissa säädettäisiin, että Ruokaviraston on riskienvähentämis- ja bioturvaamistoimenpiteinä määrättävä lisärajoitusvyöhykkeellä noudatettaviksi vastaavia toimenpiteitä kuin on määrätty 8 §:n 2 momentissa noudatettavaksi tartuntavyöhykkeellä. Lisäksi Ruokaviraston olisi kiellettävä sikojen siirrot lisärajoitusvyöhykkeeltä Suomen ulkopuolelle.

14 §. Voimaantulo. Pykälän 1 momenttiin sisältyisi tavanomainen voimaantulosäännös.

Pykälän 2 momentissa olisi säännös a-luokan tauteja koskevien aiempien maa- ja metsätalousministeriön asetusten kumoamisesta. Asetukset ovat suurimmalta osaltaan kumoutuneet jo nykyisen eläintautilain voimaantulon yhteydessä, kun lailla on kumottu asetusten valtuussäännöksenä ollut vanha eläintautilaki. Yhden asetuksen valtuussäännöksenä on ollut myös eläintunnistusjärjestelmästä annetun lain (238/2010) 29 §, joka on kumottu eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä annetulla lailla (1069/2021). Kumoamissäännöstä kuitenkin tarvitaan, sillä asetuksissa olevat eläinten rokotuskiellot on annettu eläinten lääkitsemistä koskevien lakien valtuuksilla ja ovat edelleen voimassa. Valtuuksina näille säännöksille on ollut voimassa oleva laki eläinten lääkitsemisestä (387/2014), lääkelain (395/1987) kumottu 21 h § tai kumotun eläinten lääkitsemisestä annetun lain (617/1997) 9 tai 10 §. Lääkelain ja vanhan eläinten lääkitsemisestä annetun lain valtuussäännökset kumonneissa laeissa 387/2014 ja 388/2014 oli säännös asetusten voimaan jäämisestä.

Kumoaminen koskisi seuraavia asetuksia (maa- ja metsätalousministeriön määräyskoelmassa julkaistuista asetuksista ilmoitetaan ensin julkaisunumero sekä sen jälkeen Suomen säädöskokoelmassa julkaistun ilmoituksen numero): afrikkalaisen sikaruton vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (10/14; 280/2014), klassisen sikaruton vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (11/14; 281/2014), korkeapatogeenisen lintuinfluenssan vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (15/14; 721/2014), Newcastlel taudin vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (25/14; 1120/2014), luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan leviämisen estämisestä annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (4/15; 157/2015), suu- ja sorkkataudin vastustamisesta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (1/20; 107/2020) sekä viesti-, näyttely- ja koristekyyhkyjen rokottamisesta Newcastlel tautia vastaan annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (1118/2014).